

odhadního protokolu jako příslušenství nemovitosti do dražby vzaté neodporovala exekuci námitkou, že má k němu právo, nedopouštějící výkon exekuce, a by podle § 42 čís. 5 ex. ř. nežádala za odklad exekuce.

(Rozh. ze dne 22. března 1932, R I 173/32.)

Žalobce domáhal se, by byl z exekuce vnucenou dražbou nemovitosti vyloučen přístroj, pojatý do odhadního protokolu, tvrdě, že mu k přístroji přísluší vlastnické právo, a navrhl, by byl povolen odklad exekuce ohledně tohoto přístroje. Soud první stolice návrhu vyhověl, rekursní soud odklad exekuce nepovolil. Důvody: Navržený odklad exekuce ohledně přístroje tvořícího příslušenství exekvované nemovitosti aniž by byla zároveň odložena exekuce ohledně celé nemovitosti, jest vzhledem k §§ 294 a 297 obč. zák. a § 252 ex. ř. nepřípustný z důvodů uvedených v rozhodnutí nejv. soudu čís. sb. 5258, k nimž se poukazuje. Neboť, kdyby byla odložena exekuce jen ohledně přístroje, o nějž tu jde, ohledně nemovitosti pak bylo v ní pokračováno, mohlo by se státi, že by přístroj zůstal vlastnictvím dlužníka, kdežto vlastnictví k nemovitosti by přešlo příklepem na jinou osobu, čímž by přístroj pozbyl vlastnosti příslušenství a byla by naň přípustna jen exekuce na movitost, čímž by vymáhající věřitel vedoucí exekuci vnucenou dražbou, ztratil své zástavní právo.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Stanoví-li § 252 ex. ř., že příslušenství nemovitosti, jež jest na ní (§§ 294 až 297 obč. zák.), smí býti vzato do exekuce jen s nemovitostí samou, předpokládá, že otázka příslušenství mezi účastníky na exekučním řízení jest nesporná neb exekučním soudem závazně vyřešena pro všechny účastníky (srov. sb. n. s. 8502). Ale ustanovení § 252 ex. ř. nebrání třetí osobě na exekučním řízení nesúčastněné a právě proto podle § 37 ex. ř. zvlášť chráněné, by ohledně předmětu pojatého do odhadního protokolu jako příslušenství nemovitosti do dražby vzaté exekuci neodporovala námitkou, že k němu má právo, nedopouštějící výkon exekuce, a by podle § 42 čís. 5 ex. ř. nežádala za odklad exekuce a takto pro případ, že ve sporu zvítězí, zachránila své právo před věřiteli nemajícími nárok na uspokojení z jejího majetku. Bylo proto dovolacímu rekursu vyhověno a rozhodnuto jak výše uvedeno, při čemž se podotýká, že otázka, zda přísluší dovolací rekurentce k přístroji právo, nedopouštějící výkon exekuce, bude řešena teprve ve sporu zahájeném o jejím odporu podle § 37 ex. ř., a že musí býti ponecháno úvaze vymáhající strany, zda chce přes to, že bylo odloženo dražební řízení co do tohoto přístroje, pokračovati v exekuci.

Čís. 11504.

Nárok na bolestné podle § 1325 obč. zák. má jen ten, kdo byl škodnou událostí bezprostředně poškozen na těle nebo na zdraví, nikoliv ten, kdo utrpěl poruchu zdraví tím, že jiná osoba utrpěla úraz.

(Rozh. ze dne 22. března 1932, Rv I 2097/30.)

Autem žalovaného byla zasažena dcera žalobkyně a tak těžce poraněna, že téhož dne zemřela. Žalobou, o niž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaném kromě jiných položek, jež tu v úvahu nepřicházejí, náhrady bolestného 50.000 Kč, tvrdíc, že usmrcení dcery způsobilo u ní nervový otřes a nervovou chorobu. Žaloba o zaplacení bolestného byla oběma nižšími soudy zamítnuta, odvolacím soudem z těchto důvodů: Nárok žalobkyně lze opřít jen o ustanovení § 1325 obč. zák. Avšak z doslovu tohoto zákonného předpisu lze dovodit, že nárok tam stanovený přísluší jen osobám, které byly úrazem přímo postiženy. Třetí osoby nastupují v otázce náhrady škody jako aktivně oprávněné, když z poškození vzešla smrt poškozeného, a to jen co do skutečných výloh, které měly, a co do toho, co jim ušlo smrtí poškozeného, který podle zákona byl povinen o výživu jejich se starati (§ 1327 obč. zák.). Jiné právní nároky třetí osoby proti škůdci nemají a nemá ho také žalobkyně, která žaluje o zaplacení bolestného, týkajícího se její osoby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Po právní stránce (§ 503 č. 4 cřs.) posoudil odvolací soud věc správně. Neboť na bolestné má nárok podle § 1325 obč. zák. jen ten, kdo škodnou událostí byl bezprostředně na těle nebo na zdraví poškozen. Porucha zdraví nemusí ovšem vždy předcházeti zranění těla, nýbrž stačí, vznikla-li porucha zdraví i bez tělesného zranění, avšak bezprostředním působením škodné události na zdravotní stav poškozeného. Tomu tak v souzeném případě není, poněvadž není zjištěno, že choroba žalobkyně vznikla tím, že auto vjelo do příkopu a přejelo její dítě, nýbrž prostě tím, že dítě utrpělo úraz, jemuž následovala jeho smrt. Nemůže proto dovolatelka opíratí svůj nárok o ustanovení § 1325 obč. zák., nýbrž mohla by jako osoba třetí uplatňovati své nároky jen podle ustanovení § 1327 obč. zák., jež nárok na bolestné vůbec neuznává.

Čís. 11505.

Netýká-li se mimořádný dovolací rekurs otázek, jež v §§ 209 až 235 ex. ř. jsou přikázány rozvrhovému řízení, nýbrž uplatňuje nezákonnost dražby, ježto byla předsevzata bez uvědomění dovolacího rekurenta, a domáhá se nové dražby, — nedopadá ustanovení § 239, třetí odstavec, ex. ř., nýbrž platí ustanovení § 528 c. ř. s. (§ 78 ex. ř.) o nepřipustnosti dovolacího rekursu do srovnalých usnesení nižších soudů.

(Rozh. ze dne 31. března 1932, R I 12/32.)

Rekursní soud potvrdil usnesení prvního soudu, jímž bylo rozvrženo nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs.